

Vchod do tenisové haly

Siberovci (opět) v Číně

Rodinná firma Siberů je asi jednou z nejstarších stavebních firem působících na našem trhu v oblasti realizace sportovišť a sportovních povrchů. Už tři generace „Siberovců“ vybudovaly za téměř sedmdesát let své existence bezpočet tenisových dvorců. Její zakladatel Jaromír Sibera byl uznávaným odborníkem už v prvních letech po druhé světové válce, a především na výstavbu antukových povrchů vlastnil několik mezinárodních patentů. Pro mladší generaci bude určitě zajímavé, že realizoval i povrch atletické dráhy v Houšťce u Staré Boleslavi, kde se legendárnímu Emilu Zátopkovi podařilo vytvořit nejen světový rekord v běhu na dlouhé tratě. Firmu dnes řídí jeho vnuk, také Jaromír. Zatímco jeho dědeček realizoval nová sportoviště „jen“ na území tehdejší Československé republiky, dnešní Siberovci se mohou pochlubit svou prací i ve Finsku, Estonsku, na Ukrajině a v Číně. Poprvé v Číně stavěli v roce 2011. Po šesti letech se tam vrátili, aby položili speciální antukový povrch v nové tenisové hale. O druhé pracovní cestě do Číny jsme si povídali s majitelem firmy Jaromírem Siberou.

Vaše druhá cesta do Číny byla tentokrát bez překvapení?

Čína je obrovská země s neskutečnými možnostmi a rozvojem. Bez překvapení to tam snad ani není možné.

V čem se lišila vaše cesta od té v roce 2011?

Snad pouze v tom, že jsme tentokrát stavěli kurt v nové hale ve druhé polovině července. Ten první byl součástí venkovního areálu a realizovali jsme ho v říjnu.

A v tom je tak velký rozdíl?

Obrovský. Nyní jsme pracovali v hotové hale za teploty 45 °C a při maximální vlhkosti vzduchu. Bylo to úmorné. I v noci teplota neklesla pod třicítku.

Jak vás čínský investor našel?

Snadno, byl stejný jako v roce 2011. Stejná byla i lokalita v provincii Tianju asi 100 km od Peking. Investora zastupovali skvělí lidé s nepředstavitelnými možnostmi. Rovnat se s nimi mohou snad jen šejkové z arabského světa. Jednomu z majitelů patří 5 tepelných elektráren v okolí Tianju a je také jedním z největších exportérů jízdních kol. V Čechách koupil největšího distributora tohoto sortimentu, a proto sem často jezdí. Přes svoje české partnery se dostal až k nám. Pracovali jsme pro něj už podruhé, a to, že si nás vybral, není tedy náhoda. Hledal kvalitu a tu už v roce 2011 našel u nás. Proto jsme žádným výběrovým řízením neprocházeli. To ale vůbec neznamená, že obchod se

Čínská zeď

v Číně sjednává snadno. Jako obchodníci se chovají tvrdě, profesionálně a nekompromisně. Mají-li s vámi už ale dobrou zkušenost, jde to samo.

Jak to bylo s dopravou materiálu do Číny?

Naprostě bez problémů. Do jednoho lodního kontejneru jsme naložili 15 tun antuky, nářadí pro práci, lajny, sloupky na sítě, kontejner dopravili do Hamburku a přesně za měsíc ho přivezli až před halu.

A co škvára?

Tu dodával investor z jedné ze svých elektráren, a to ve vysoké kvalitě. Potřebných 200 tun bylo dodáno v úhledných pytlích po 40 kg na paletách prý proto, aby se venku neumazala a nezmokla. A to bylo první překvapení.

Kde jste tentokrát bydleli a jak se o vás odběratel staral?

To bylo druhé překvapení. Neletěli jsme přes Kyjev, ale přes Moskvu rovnou do Peking. Už z Prahy s námi letěla zástupkyně investora pro Česko paní Rybová a v Peking nás ubytovala v luxusním hotelu blízko stanice rychlodráhy do Tianju. Výstupní stanice byla blízko tenisové haly. Jezdili jsme tedy rychlodráhou a vzdálenost kolem 100 km jsme ujeli za necelých 20 minut rychlostí kolem 350 km/hod. Byl to zážitek, když si uvědomíte, že asi stejnou vzdálenost z Prahy do Plzně překonáte naším rychlíkem za víc než hodinu. Investor se o nás opravdu vzorně staral. Zajišťoval nám pitnou vodu, jídlo, a už se ani nedivil, že nás jíst rýži hůlkami nenaučí. Několikrát nás pozval i na společnou večeři do své rezidence.

Budete v Číně ještě pokračovat?

Rádi bychom, ale to už nezáleží na nás. Třeba se tam ještě někdy vrátíme.

Navštívili jste v Číně i tentokrát něco zajímavého?

Na prohlídky, stejně jako minule, nebyl čas. Poslední den bylo volno, podívali jsme se alespoň na Velkou čínskou zeď a olympijský areál. Ke skutečné prohlídce Číny by asi nestačil ani celý rok... **STANISLAV BURIAN** Snímky z firemního archivu

Abychom nezmokli

Hotovo